Kultur

Kulturredaktør:
Lene Kryger, 65 45 51 65, kryger@fyens.dk

Souschef
Anette L. Hyllested, 65 45 51 31, ahy@fyens.dk

Journalister:
Christian Friis 65 45 51 67, cfri@fyens.dk
Simon Staun, 65 45 51 60, sim@fyens.dk
Morten Vilsbæk, 65 45 51 68, mvi@fyens.dk
Malene Birkelund, 65 45 51 82, mal@fyens.dk

NU-listen: *Pia Skarnvad*
Telefontid: *man-fre: 9-12, 65 45 51 69, kulturlister@fyens.dk*

Redigeret af:
Anders Haugsted Brahm

The White Album gav en fremragende koncert på Tobaksgaarden i Assens. Der var dog tekniske og publikumsmæssige udfordringer, der gav en del ridser i lakken.

Hvidt album med sorte pletter

Trioen The White Album er på plade en forfriskende folkrock-åbenbaring. Live er den udvidet til en intet mindre end fænomenal kvintet. Desværre var teknikken og hjemmebanepublikummet til tider ufine modstandere

KONCERT
The White Album
★★★★☆☆

At sidde på Tobaksgaarden i Assens føles næsten som at sidde i det sommerhus, The White Album opstod i for tre år siden. Med knitrende ild i tre dvd-pejse på tv-skærme og en fortrolig, familiær stemning.

Jakob Eilsø stammer fra Assens, og hele bandet har inden koncerten været hjemme hos hans forældre for at spise gryderet.

Frederik Vedersø kalder rosende middagen for "rålækker", og det tillægsord kan sagtens overføres til The White Albums udtryk og lyd. Den stemningsmættede, folkede indierock findes ikke magen til herhjemme, og det faktum understreges, da Claus Arvad sætter i gang med åbningsnummeret "Another" fra gruppens perle af en debut. Jeg har svært ved at mindes en koncert, hvor vokalen står så tindrende klar, at hvert eneste ord leviterer som en tibetansk munk.

Der findes et utal af variationer over den matematiske kliché 1+1=3.

I The White Albums tilfælde er det nærmere 1+1+1=7.

Når stemmerne smelter sammen i den tiltalende treenighed, er det som at blive opslugt af én stor omfavnende røst. Når det lyriske islæt samtidig har høj klasse, er der alvorlig risiko for at blive grebet. Som med "Bent Out of Shape", der med sin komposition og prunkløse udførsel har international klasse.

Bedstemor Erna i salen

Tobaksgaarden emmer af en nærmest katedralsk akustik, der er med til understøtte billedet af et drengekor *grand cru*.

Live har trioen kløgtigt besluttet sig for at hyre bassisten Morten Jørgensen og trommeslageren Morten Hyldahl. Deres effekt er eminent på "Kings and Aces", der ændrer karakter fra at være en forsigtigper til et muskuløst bæst, da stortromme og bas giver melodien en helt anden tyngde end på album.

Det giver ikke mening at fremhæve gode sange. Der er stort set ikke andet i kurven. Et par af gruppens første udskejelser fra ep'en "Conquistador" har ikke samme komplette helhedsindtryk som sangene fra albummet "The Quiet Strum", hvor samarbejdet er forfinet og rykket et niveau eller to op kvalitetsmæssigt.

Hjemmebane-drengen Jakob Eilsø halter lidt bagefter Claus Arvad og Frederik Vedersø, når det kommer til vokal selvtillid og pondus. Mens de to synger med orkanstyrke og giver helhjertet los, fornemmer man, at han er tilbageholdende og ekstremt fokuseret på ikke at skride ud over den bane, der er udstukket.

Hans nervøsitet kan dog skyldes, at både forældre, bedstemor Erna og et væld af gamle klassekammerater og bekendte sidder i salen. Og lad os lige dvæle lidt ved dem.

To langbenede brunetter er lige så irriterende at høre på, som de er inciterende at se på. Under stort set hele koncerten kæfter de op uden tilsyneladende at ænse, at der i store træk er tale om en intimkoncert, hvor især sangenes sagte indledninger er evidente at koncentrere sig om.

Hvis denne koncert havde været en dansktime i skolen, var de to uvorne unger blevet sendt uden for døren og havde fået et brev med hjem til forældrene angående deres uforskammede opførsel.

Pubertært og respektløst

Lokalpatriotisme og venskabsbånd skal man påskønne, men jeg er sikker på, at jeg ikke har været den eneste, der havde det svært med den pubertære og respektløse opførsel. Naturligvis skal bandet ikke lægges til last. Det fjernede bare meget fokus fra de intense sange.

En del tekniske problemer hæmmede også flere sange. Frederik Vedersø havde markante problemer med at finde ud af, hvilken guitar der var hul igennem undervejs, bassist Morten Jørgensen havde problemer med sin høresnegl, og meget sigende blev de døende sekunder af ekstranummeret "Wax On Wax Off" skamferet, da Jakob Eilsø havde glemt at trykke på en guitarpedal, så publikum i stedet for et unisont vokalklimaks fik en gang uventet skratten at gå hjem på.

Jakob Eilsø, Claus Arvad, Frederik Vedersø og deres to gæster leverede seksstjernede passager i Tobaksgaarden.

Trioen hyrer trommeslageren Morten Hyldahl og bassisten Morten Jørgensen, når den spiller live.

Et halvt minuts perfektion

Det ville imidlertid ikke være fair at afrunde anmeldelsen med et helt negativt afsnit, når der under koncerten var tale om decideret sekstjernede passager.

"Fall at Will" glimrer ikke kun i kraft af de tre vokaler, men i særdeleshed på grund af de tre bandmedlemmers strengeleg, hvor to guitarer og mandolin efterhånden, som sangen skrider frem, udvikler sig til en instrumental magtdemonstration. Nummerets klimaks kan stadig mærkes i kroppen 12 timer efter, og Frederik Vedersøs solo føltes lige så vidunderligt i ørerne, som smørstegt bacon i munden.

"Guns and Ammunition" er en af de sange, jeg har lyttet mest til inden koncerten, og midtvejs slår det mig, at guitarmellemspillet ikke bare minder om, men matcher Seattle-bandet Band of Horses. Et halvt minuts instrumental perfektion, inden Claus Arvad med sin indtagende stemme konkluderer:

"You and I should both agree, that it's not worth it".

Et udsagn, der meget passende kunne være møntet på brunette-brøleaberne, der tog sangtitlen "Your Mouth is a Fist" bogstaveligt.

Om koncerten:
Tobaksgaarden, Assens, lørdag, The White Album

The White Album optræder på Posten i Odense 23. oktober og på Den Rytmiske Efterskole i Asperup 18. november

mitfyn.dk

Se flere billeder på www.mitfyn.dk

Af **Simon Staun**
Foto: **Mads Hansen**
sim@fyens.dk, kultur@fyens.dk